

Τὰ διαλείμματα ταῦτα ἡμπόδιζον πολὺ τὸν ἐν τῷ ὥρολογίῳ εὐρισκόμενον, ὅπως παρατηρήσῃ τὸν ἄγνωστον, ὅστις δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποφασίσει ν' ἀνεγείρῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ παραπέτασμα. Ἐκτὸς τούτου τὸ κηροπήγιον ἦτο τεθειμένον κατὰ γῆς ἐν τινι γωνίᾳ, εἰς τρόπον ὥστε τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐφωτίζετο ἐκ τοῦ πλάγιου καὶ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Ἡ στάσις ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους ἦτο λίαν ἀκατάλληλος ὅπως διακρίνῃ τις τὰ χαρακτηριστικὰ ἀτόμου, τὸ ὅποιον βλέπει κατὰ πρώτην φορὰν. Ὁ ἄρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας μάλιστα ἠδύνατο νὰ ἴδῃ αὐτὰ διὰ τῆς ρομβοειδοῦς ὀπῆς, ἥτις εὐρίσκετο ἀκριβῶς ἐναντι τῶν ὀφθαλμῶν του. Μόλις διέκρινε πῶγωνα μέλανα καὶ δασύν, διότι ὁ γῦρος τοῦ πύλου ἐκάλυπτε τὸ μέτωπον τοῦ ἐπὶ ἡλῆδος, καὶ συνεπῶς ὁλόκληρον τὸ ἄνω μέρος τοῦ προσώπου ἔμενεν ἐν τῇ σκιᾷ.

— Θὰ ἔμβῃ ἄρά γε, ἡ θὰ φύγῃ; διηρωτάτο ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

Καὶ ἡ ἐρώτησις αὕτη δὲν ἦτο ἡ μόνη σκέψις, ἥτις ἀπησχόλει αὐτόν. Οὐδόλως ἀμφέβαλλεν ὅτι ὁ νυκτοδρόμος οὗτος ἦτο ὁ δολοφόνος, καὶ οὐδεμίαν ἐπιθυμίαν εἶχε νὰ τὸν ἀφήσῃ ν' ἀναχωρήσῃ ὅπως ἤλθεν. Ἐπρόκειτο ὅμως ν' ἀποφασίσῃ, ἂν ἔπρεπε νὰ διατάξῃ νὰ τὸν συλλάβωσι, δίδων τὸ πρὸς τοῦτο σύνθημα ἄνευ ἀναβολῆς, ἥ ἂν ἦτο προτιμότερον νὰ περιμένῃ ὀλίγον ἔτι. Ἄν εἰδοποιεῖ ἀμέσως θ' ἀπεσπείρετο ὠφελίμων ἐνδείξεων, ἃς ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ ἡ πορεία τοῦ φονέως, ὅστις, ἀναμφισβότως, δὲν ἤρχετο ἄνευ λόγου νὰ περιπλανᾶται ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐν ἣ διέπραξε τὰ κακουργήματά του, καὶ ἐν ἣ ἔκειτο ἐπὶ τὸ πτώμα ἑνὸς τῶν θυμάτων του.

Τὸν λόγον τοῦτον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀσφαλείας τὸν ἐμάντευεν ἡ τοῦλάχιστον ἐνόμιζεν ὅτι τὸν ἐμάντευεν.

[Ἐπεται συνέχεια].

X. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΚΗΣ

G. L. HEIBERG

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΣΚΗΝΗ

Διήγημα

Ἐνεκεν ὑποθέσεώς τινος ἡναγκάσθη προ τινῶν ἐτῶν, ν' ἀπέλθω ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

Ἐπανερχόμενος εἰς Δανίαν, ἔτυχον παρὰ τοῦ ἐντολέως μου ἀδείας νὰ μείνω ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν Μεκλεμβούργῳ.

Κατόκησα ἐν Δοβορὰν, ἐν τινι οἰκίᾳ, ἥς ἡ τερπνὴ θέσις ἀπετέλει παραδοξὸν ἀντίθεσιν πρὸς τὸν χαρακτήρα τῶν περὶ ἐμέ. Κάτοικος τῆς καλῆς πόλεως Κοπεγχάγης, ἐν ἣ οὐδόλως οἱ ἀριστοκρατικοὶ τιμῶνται, ἐξενίσθη ὑπὸ τῶν εὐγενῶν κατωίκων τῆς βορείου Γερμανίας. Ἡ συμπεριφορὰ αὐτῶν μ' ἐξέπληττεν ἐν ταῖς δημοσίαις συναθροίσεσι καὶ τοῖς χοροῖς, ἐν οἷς πάντες στυγνοὶ καὶ σοβαροὶ, ὡς δικασταί, παρήσαν. Ἴσως εἴπῃ τις ὅτι ἔπασχον ἐκ νοσταλγίας. Ὁμολογῶ, ὅτι πολὺ ἀνδιᾶζον τὸν τόπον τοῦτον, ἐν ᾧ ἤλπιζον νὰ διέλθω ὀλίγας τερπνὰς ὥρας καὶ

προσθέμην νὰ καταλίπω αὐτόν, ὅτε αἴφνης ἀφίκετο νεανίς τις, μεταβαλίσασα εἰς Κοπεγχάγην καὶ μετέβαλεν ἐντελῶς τὰς ἐντυπώσεις μου.

Ἡ ζωηρὰ καὶ ἀφελὴς φύσις αὐτῆς, ἡ πίστις, ἣν εἶχεν πρὸς ἐμέ, ἡ εὐθυμία ἣν ἐδείκνυε χορεύουσα μετ' ἐμοῦ διεσκέδασαν, ὡς διὰ μαγείας, τὴν μελαγχολίαν μου καὶ ἡ Καρολίνα Α* μοὶ ἐφάνη ὡς ἄγγελος κατελθὼν πρὸς παραμυθίαν μου. Ὁ ἄγγελος οὗτος ἦτο περικαλλής, δὲν εἶνε δὲ κοινὴ ἡ ὠραιότης ἐν τῇ βορείῳ Γερμανίᾳ. Ἐκτὸς τούτου ἡ Καρολίνα ἦτο θυγάτηρ γνωστοῦ μοι ἐντίμου ἀνδρὸς καὶ γενικῆς ἀπολαύοντος διὰ τὰς ἀρετάς του ἐκτιμήσεως.

Ἦλθεν εἰς Δοβορὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν λουτρῶν μετὰ τινος ἄλλης ἐκ Κοπεγχάγης κυρίας, χάριν τῶν πολλῶν ἐρωτῶν, αἵτινες τελοῦνται πρὸς τέρψιν τῶν πανταχόθεν συρρεόντων ξένων.

Ἐσπέρην τινὰ, ἐξερχόμενος χοροῦ τινος, δὲν εὗρομεν τὴν ἀμαξάν ἡμῶν.

Ὁ καιρὸς ἦτο ὠραίος. Αἱ δύο εὐγενεῖς δανίδες ἐπεθύμουν νὰ ἐπανεέλθωσι περὶ ἡλῆδος τὸν βραχίονά μου ἡ Καρολίνα, καὶ ἡ σύντροφός της ἄλλου τινὸς νέου.

Ἐβαδίζομεν παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης, ἥς τὰ διαυγῆ κύματα κατελάμπρουν αἱ ἀκτίνες τῆς σελήνης. Ὁ ἐλαφρὸς τῶν ὑδάτων φλοῖσθος ἡνοῦτο μετὰ τῶν φθόγγων τῆς ὀρχήστρας, ἣν κατελίπομεν ὁ οὐρανὸς ἦτο ἀνέφελος, ἡ δὲ μυσθιανὴν κατὰ τὴν εὐδαίμονα ἐκείνην στιγμὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὅλα τὰ θέλητρα τῆς φύσεως· οὐδέποτε ἡ ἐπ' ἐμοῦ ἐρειδομένη νεανίς μοὶ ἐφάνη ὠραιότερα ἄγνοῶ τί ἔλεγον εἰς αὐτήν· ὅτε ἀπεχωρίσθημεν εἶχον δώσει τὸν λόγον μου ὅτι θὰ ζητήσω τὴν χεῖρά της.

Μείνας μόνος, ἐξεπλάγην διὰ τὴν ἀπερισκεψίαν μου. Ἡ δοθεῖσα ὑπόσχεσις μοὶ ἐφαίνετο ὡς ὄνειρον.

Τῇ ἐπομένῃ ἦλθον παρὰ τῇ Καρολίνα, ἥτις μὲ συνέστησεν εἰς τὴν σύντροφόν της ὡς μνηστῆρά της, ὁμιλοῦσά μοι ἐνικῶς καὶ φερομένη πρὸς με ὥσει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡγαπώμεθα.

Ὁ τρόπος αὐτῆς μοὶ ἀπήρεσκεν, ἐχάρην ὅμως πολὺ ἀνακαλύψας προτερήματά τινὰ τῆς τοιμηρᾶς μελλονόμενου μου. Ἐγνώριζε καλῶς μουσικὴν καὶ τὰς μικρὰς ἐκείνας ραπτικὰς ἐργασίας, περὶ ἃς αἱ κυρίαι συνήθως κατατρίβουσι τὸν χρόνον. Ἀμφότεροι συγχρόνως ἐγράψαμεν εἰς τοὺς γονεῖς της· ἐγὼ ἐζήτησα αὐτὴν ὡς σύζυγον, πληροφορῶν αὐτοὺς περὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς κοινωνικῆς μου θέσεως.

Ἡ Καρολίνα ἔμελλε νὰ ἐπιβῇ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου ἀποπλεύσαντος εἰς Κοπεγχάγην. Ἠλπίζομεν δὲ ὅτι διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου θὰ ἐλαμβάνομεν τὴν ἀδείαν τῶν γονέων.

Ἐν τούτοις καθ' ἐκάστην ἐξηρχόμεθα εἰς περίπατον· ἡ Καρολίνα μοὶ διηγείτο τὰ τοῦ βίου της· δὲν ἐδείκνυε μεγάλην ἀγάπην πρὸς τὸν πατέρα της· περὶ τῆς μητρὸς της ὅμως ὠμίλει ἐνθουσιωδῶς.

— Δόξῃ τῷ Θεῷ, μοὶ εἶπεν ἡμέραν τινὰ, οἱ γονεῖς μου θὰ παρηγορηθῶσι διὰ τὸν γάμον μου, μετὰ τὴν λύπην τὴν ὁποίαν ἡσθάνθησαν πρὸ ἑξ μηνῶν διὰ τὴν εἰς Σουηδίαν εὐρισκομένην ἀδελφὴν μου.

— Ἀδελφὴ σου, εἰς Σουηδίαν! ἀνέκραξα. Ἐνόμιζον ὅτι οὔτε ἀδελφόν, οὔτε ἀδελφὴν ἔχεις.

— Εἶνε θυγάτηρ τῆς πρώτης συζύγου τοῦ πατρός μου, ψυχρῶς ὑπέλαβεν.

— Ἀλλὰ διατί μένει εἰς Σουηδίαν, τινὰ λύπην ἐπροξένησεν εἰς τοὺς γονεῖς;

— Θὰ σοὶ τὸ εἶπω· ἦτο δέκα ἐτῶν ὅτε ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς της τὴν ἔλαβε μαζὺ του. Ὁ θάϊος οὗτος, διαμένων εἰς Σουηδίαν, ἀπέθανεν πρὸ τριῶν μηνῶν. Ἦτο ἄνθρωπος πλούσιος καὶ διακεκριμένος, εἶχε ταξιδεύσει ὅλον τὸν κόσμον. Τόσον δὲ ἡγάπα τὴν ἀδελφὴν μου ὥστε ἡρραβῶνισεν αὐτὴν μετὰ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ του. Πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ἦλθον καὶ οἱ τρεῖς εἰς Κοπεγχάγην ὅπου πολὺ διεσκέδασαμεν ὁ νέος Χένιγκ—οὕτως ὠνομάζετο ὁ μνηστῆρ τῆς ἀδελφῆς μου—ἦτο ὠραιότατος. Ἐφαίνετο πολὺ ἐρωτευμένος· ἡ ἀδελφὴ μου ὁμῶς ἐφέρετο ψυχρῶς πρὸς αὐτόν καὶ σπανίως τοῦ ὠμίλει. Ἐνίοτε μόνον ἐκεῖνος ἐτόλμα καὶ ἐφίλει τὴν χεῖρά της. Ἀπεχωρίσθησαν, ὁ νέος ἔφυγεν εἰς ξένην γῆν, ἡ ἀδελφὴ μου μετὰ τοῦ θείου εἰς Στοκχόλμην. Μετὰ τινὰς μῆνας ὁ νέος Χένιγκ ἔγραψεν εἰς τὴν ἀδελφὴν μου ὅτι ἡγάπα μανικῶς νέαν τινὰ ξένην καὶ παρεκάλει αὐτὴν νὰ μὴ τὸν θυσιάσῃ εἰς τὸν ἐγῶισμόν της. Ἀλλ' ἡ ἀγαπητὴ ἀδελφὴ μου εἶνε ὀλίγον ὑπερήφανος· εὐθὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτόν τὴν ἀδειαν καὶ προσεπάθησε μάλιστα παντὶ σθένει νὰ ἡσυχάσῃ τὸν ὀργισμένον πατέρα του, καὶ οὕτως ἡ Μάγια ἔμεινεν ἄγαμος.

— Μάγια, ἀνέκραξα, τί ὠραῖον ὄνομα.

— Εἶνε τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς της, ἥτις ἦτο Σουηδὴ. Ἀλλ' ἀκουσον. Ὁ πατήρ τοῦ Χένιγκ ἐλυπήθη πολὺ διὰ τοῦτο, καὶ πιστεύεται ὅτι ἔνεκα τῆς ἀποτυχίας τοῦ γάμου ἀπέθανεν. Ἡ μητέρα λέγει ὅτι ἡ Μάγια εἶνε ἡ αἰτία τοῦ θανάτου του.

— Ἡ μητέρα ἔχει ἄδικον. Νομίζω ὅτι ἡ ἀδελφὴ σου ἐφάνη πολὺ εὐγενὴς κατὰ τὴν περίστασιν αὐτήν. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν τὴν ἀγαπᾷ. Διατί;

— Ἀ! εἶνε καλὴ κόρη, ἀλλὰ πολὺ ψυχρὰ, ὑπερήφανος, ἐπὶ τέλους δὲν εἶνε εὐχάριστος νὰ ζῇ κανεὶς μαζὺ της.

— Εἶνε ὠραία;

— Καθόλου. Οὐδὲ ἔχει ἄλλο προτέρημα. Ἡ μητέρα λέγει ὅτι μόνον νὰ μαγειρεύῃ γνωρίζει, καὶ τοῦτο ἔμαθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θείου. Τώρα ὁ θάϊος ἀπέθανεν. Ὁ υἱὸς του ἠθέλησε νὰ διανείμῃ τὴν κληρονομίαν μετὰ τῆς Μάγιας, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς ἀδελφὴν, ἀλλ' αὕτη ὑπερήφανως ἀπέρριψε τὴν πρότασίν του. Ἡ μητέρα λέγει ὅτι ἔχει πολὺ ἄδικον, διότι ἠδύνατο νὰ δεχθῇ χρήματα παρ' ἐκείνου ὅστις κατέστρεψε τὴν εὐτυχίαν της. Ὁ πατέρας, τοῦαντίον, ὑπερασπίζει πάντοτε τὴν Μάγια. Μετ' ὀλίγον θὰ ἔλθῃ ἐκ Σουηδίας νὰ μείνῃ μαζὺ μας, τοῦτο δὲν εἶνε εὐχά-

ριστον, διότι ὁ πατέρας τὴν ἀγαπᾷ πολὺ, καὶ ἡ μήτηρ πολὺ ἐλυπήθη δι' αὐτήν.

Ἡ διήγησις αὕτη λίαν μ' ἐτάραξεν. Ἡ διχόνοια τῆς οἰκογενείας μεθ' ἧς ἔπρεπε νὰ συνδεθῶ μὲ κατελύπει. Γονεῖς ἀδίκως φερόμενοι πρὸς ἐκάτερον τῶν τέκνων τῶν, ἀδελφῇ τῆς συζύγου μου ψυχρά, ἀλαζών, στυνή, ἔσως ὑπὸ τῆς λύπης. Ἐσκέφθην νὰ ἐπισπεύσω τὸν γάμον καὶ ν' ἀπαλλαγῶ, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν μου, τῶν οἰκογενειακῶν ἐκείνων δυσχερειῶν.

Ἀφίκετο τέλος, τὸ ἐκ Κοπεγχάγης ἀτμοπλοῖον κομίζον τὴν ἀναμενομένην ἀδελαν.

Ὁ πατήρ τῆς Καρολίνας δὲν ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ μήτηρ μοι ἀπέστειλεν εὐγενεστάτην καὶ κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν. Ἐν τέλει δὲ μοι συνέχαιρεν ὅτι ἐλάμβανον σύζυγον κεκτημένην ἀρίστα πρὸς εὐδαιμονίαν προτερήματα, τὸν ὑπογραμμόν, ὡς εἶπεν, τοῦ φύλου τῆς.

Ἡ Καρολίνα ἀνεχώρησεν ἔμεινα μόνος, ἀναλογιζόμενος τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἀνέλαβον...

— Ἡ κόρη αὕτη, ἔλεγον κατ' ἐμαυτόν, εἶνε ὡραία, ἀγαθὴ, καὶ μ' ἀγαπᾷ. Τί ἄλλο ἐπιθυμῶ;

Συγχρόνως ὅμως ἐθαύμαζον τὴν παράδοξον ἀνατροφήν της. Μόνον ἡ διάνοιά της ἀνεπτύχθη ὅπως οὖν, ἡ καρδιά της ὅμως ἔμεινε ἄγονος. Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς μ' ἐλύπουν καὶ μὲ παρώργιζον. Οὐδέποτε εἶδον γραφὴν χειροτέραν καὶ μᾶλλον ἀνορθόγραφον ἔκτος τούτου, οἱ λόγοι τῆς ἦσαν ἐντελῶς κενοὶ ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων. Τὸ μόνον πρᾶγμα εὐχάριστον ὅπερ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τῆς μοι ἀνήγγελεν ἦτο ὅτι ὁ κύων μου ὁ Πιωτὸς ἦτο μαζὺ τῆς.

Ὁ ἀδελφός μου θνήσκων κατέλιπεν αὐτὸν εἰς ἐμέ· τὸν ἡγάπων πολὺ. Μὲ ἡκολούθησεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς ὃ ἐπεβίβάσθη ἡ Καρολίνα καὶ ἔμεινε πλησίον τῆς. Ἀπεκρίθη εἰς αὐτὴν ὅτι ὁ κύων ἦτο εὐδαιμονέστερος ἐμοῦ καὶ ὅτι παρ' αὐτῇ ἐδήλου τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐνῶ ἡτοιμαζόμην ν' ἀπέλθω, ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψίν μου ὁ ἀρχαῖος φίλος μου Ἀντώνιος Β*. Μοι εἶπεν ὅτι ἤδη ἐγνώριζον, ὅτι ἀπῆρχετο εἰς Φινλανδίαν ὅπου ἔτυχεν ἐπιζήλου θέσεως προσθεῖς ὅτι ἦλθεν εἰς Δουβερὰν ἵνα ὁμιλήσῃ μαζὺ μου.

— Ἀγαπητὲ φίλε, μοι εἶπε, θὰ σοὶ ἐμπιστευθῇ τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς μου.

— Περὶ τίνος πρόκειται;

— Ἐννοεῖς βεβαίως, ὑπέλαβε προκύπτων τοῦ παραθύρου ἵνα κρύψῃ τὴν ταραχήν του, ὅτι πρόκειται περὶ ἔρωτος. Εἶσαι εὐδαίμων, φίλε μου, θὰ βλέπῃς καθ' ἐκάστην τὴν κόρην, τὴν ὁποίαν λατρεύω θὰ νυμφευθῇ τὴν Καρολίαν... ἐγὼ δὲ τήκομαι ἀναλογιζόμενος τὴν ἀδελφὴν τῆς Μάγικαν.

— Πῶς! τὴν Μάγικαν, ἥτις οὔτε ὡραία, οὔτε νέα εἶνε, ἂν δὲν ἀπατώμαι, τὴν Μάγικαν, τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειπεν ὁ μνηστὴρ τῆς!

— Ποῖος σοὶ τὰ εἶπε αὐτὰ! ἀνέκραξε

μετ' ὀργῆς. Δὲν εἶνε νέα λέγεις; Μόνον δύο ἔτη εἶνε μεγαλειτέρα τῆς Καρολίνας. Δὲν εἶνε ὡραία; Ποῖος λόγος δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὰς κοσμούσας αὐτὴν χάριτας; Τὴν ἐγκατέλειπεν ὁ μνηστὴρ τῆς; Ἀθλίως βλάξ! μὴ δυνθῇς νὰ φυλάξῃ τὸν ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν μαργαρίτην! Διὰ τοῦτο μάλιστα ἀγαπῶ μανιωδῶς τὴν Μάγικαν. Αὕτη ἡγάπα τὸν νέον ἐκείνον ὡς ἀδελφόν μᾶλλον ἢ ὡς μνηστῆρα. Ἀλλ' ἃς ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν τὸν ἡγάπα. Ποία κόρη θὰ περιεφρόνει τοσοῦτον εὐκόλως τὸν πλοῦτόν του; Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐλάτρευον αὐτήν, παρ' ὀλίγον δὲ παρεφρόνου μαιὼν ὅτι ἦτο ἐλευθέρα.

— Καὶ ποῦ τὴν ἐγνώρισας;

— Εἰς Στοκχόλμην, ὅπου ἡ μήτηρ μου ἔμεινε ἐπὶ τινὰ ἔτη. Συχνάκις ἐπήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θεοῦ τῆς. Τί ἄνθρωπος! δὲν ὑπάρχει ὁμοιος.

— Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ λάβω γυναῖκα τὴν μνηστῆν ἄλλου.

— Ἐν Δανίᾳ δυνατόν· τὸ πρᾶγμα ὅμως ἐν Σουηδίᾳ δὲν εἶνε προσβλητικόν· ἐκτὸς τούτου μικρὰς μόνον σχέσεις εἶχε μετ' αὐτοῦ ἡ Μάγικα.

— Ὁμολόγησες εἰς αὐτὴν τὸν ἔρωτά σου.

— Ὡ! ὄχι δὲν ἐτόλμησα. Προσέπαθησα νὰ μὲ νοήσῃ, ἀγνοῶ ὅμως ἂν ἐπέτυχον.

— Καὶ ἐγὼ τί μέλλει νὰ πράξω;

— Ν' ἀγρυπνῇς ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ τούτου, νὰ μὲ πληροφορῇς περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τῆς, καὶ ἂν θέλῃς μέχρι τάφου νὰ εὐγνωμονῶ εἰς σέ, νὰ ἐκλέξῃς τὴν κατάλληλον στιγμήν νὰ εἴπῃς τὸ ὄνομά μου καὶ νὰ ἐγχειρίσῃς αὐτῇ τὴν ἐπιστολήν αὐτήν. Ἀδιάφορον ἂν ἡ ἡμερομηνία θὰ εἶνε παλαιά, τὰ αἰσθηματὰ μου δὲν θὰ μεταβληθῶσι μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς μου.

Ἵπεσχέθην ὅτι θὰ ἐκτελέσω τὴν θερμὴν αὐτοῦ παράκλησιν καὶ ἀπεχωρίσθημεν. Περιπατῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος παρέβαλλον τὰ πρὸς τὴν Μάγικαν αἰσθηματὰ τοῦ φίλου μου πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς Καρολίνας.

— Πολὺ παράδοξον, ἔλεγον κατ' ἐμαυτόν, τὸ αἶσθημα τὸ ὁποῖον καλοῦμεν ἔρωτα. Ὁμοιάζει πρὸς φοῖνικα, ὅστις τόσῳ μᾶλλον ἀναπτύσσεται ὅσῳ κατ' ἀρχὰς ἡ βλάστησίς του ἐμποδισθῇ.

Ἀνέγων, δὲν ἐνθυμοῦμαι εἰς ποῖον ποιητὴν, ὅτι οἱ κλάδοι τοῦ ἔρωτος πρέπει νὰ βραχύνωσι ὑπὸ δακρύων, ὡς οἱ τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ αἵματος. Εὐτυχὴς ὁ τρέφων ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ τὸ εὐγενὲς τοῦτο αἶσθημα! ὅσον ἀσθενὴς καὶ ἂν εἶνε ἡ ἐλπίς του, ἀρκεῖ ἵνα καταθέλῃ αὐτόν. Ἀλλ' ὁ γάμος δυνατόν ν' ἀποβῇ εὐτυχὴς καὶ ἄνευ τοῦ πάθους τούτου.

Ταῦτα ἀναλογιζόμενος ἀφικόμην εἰς Κοπεγχάγην καὶ ἀπεβίβάσθην φαιδρός.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ

ἀπὸ τοῦ φύλλου 319, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δημοσιεύονται

ΝΕΑ ΟΛΩΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ

ΔΩΡΕΑΝ

ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Δ'

κομψότατον καὶ ἐκλεκτόν τομίδιον, περιέχον εὐφυεστάτας καὶ ἀληθεῖς Ἀθηναϊκὰς εἰκόνας τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου.

ΑΙΣΩΠΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β', Γ' καὶ Δ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πρὸς λεπτὰ 20 ἑκάστον, τοῦ δὲ Δ' πρὸς λεπτὰ 10.

Ἡ ἐν Πάτραις γενικὴ ἀντιπροσωπεῖα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετίθη, ἀναδεχθέντι ταύτην εὐγενῶς, τῷ κ. Λεωνίδᾳ Κανελλοπούλῳ. (Τουρκικὸν Προξενεῖον. Τῷ ἰδίῳ ἀνετίθη καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔτος καὶ δι' ὅτι, διήποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Α. ΛΥΤΑΥΔ

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

τροποποιηθεῖσα συμφώνως τῇ Ἑλληνικῇ νομοθεσίᾳ ὑπὸ

Α. ΚΑΛΔΙΒΩΚΑ

ἐφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπιστημίῳ.

Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 356, τιμώμενος δραχ. 8 ταχυδρομικῶς, 8,50 καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσ. 8.

Α. ΚΑΛΔΙΒΩΚΑ

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Περὶ τῶν ἐξ αἵματος κηλίδων μετὰ εἰκόνων.

Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 62, τιμώμενος δραχ. 2 ταχυδρομικῶς, 2,30.

Εὐρίσκονται ἀμφότερα ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν.

Ι. Γ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Τόμος καλλιτεχνικώτατος ἐκ 350 σελίδων ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΕΡΟΝ

ΔΩΡΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

Δι' ἀμφοτέρω τὰ φύλλα διὰ πᾶσαν ἡλικίαν καὶ τάξιν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Τιμὴ χρυσοδέτων διὰ τὸ ἐσωτερικόν θρ. 4.

Ἀπλῶν μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου » 3.

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν πληρωτέα εἰς φρ. χρυσᾷ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἀγγελίας νὰ ἐπιστρέψωσι αὐτὰς τῷ κ. Ι. Γ. Τσακασιάνῳ ἐνταῦθα, ἢ ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ ν' ἀποκτήσωσι ταῦτα, ἃς πέμψωσι τὸ ἀντίτιμον ἢ τῷ κ. Τσακασιάνῳ, ἢ τῇ διευθύνσει τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».